

եթէ լեզու ունենային՝ կարելի է ևս այսոր նման շատ դէպքեր ալ կը հաղորդէին, յանցեալ գնացեալ Կամենիցի Հայկազանց նկատմամբ:

Ժ

ՔԻԵՒ. ԵՒ ԱՏՏԻ ԴԱՐՁ Ի ԹԷՌԴՈՍԻԱ.

Կամենիցի մէջ 12 օր շրջելէն վերջը՝ անկենդան, անցած, մարած Հայութեան հրաժարականս տալով, և յանձն լինելով Հրաշագործ Տիրամօրս Հայոց, ճամբայ ելայ դէպ 'ի Քիեւ՝ սեպտ. 1 ին:

Կառօք 90 վերստ հարկ էր գնալ մինչև ցՓրոսֆուրով. այլ որչափ տարբերութիւն քիչ օրուան մէջ. մէգ, մառախուղ, ցելս. սակայն և այնպէս՝ երկրորդ կէս օրը հասոյց գտեց կառավարն՝ Փրոսֆուրովի հանգոյցին երկաթուղոյն. ուստի և շուտով մեկնեցայ շոգեկառօք, և սեպտեմբերի երեքին՝ կէս օրը հասայ 'ի Քիեւ: Կայարանին տափածե բարձրաւանդակին վրայ կանգ առնելով՝ կ'արժէ հայեաց մի տալ այդ Փոքր Ռուսաց մայրաքաղաքին վրայ, որ յիրաւի ակնապարար և մոզական երևոյթ իմն կ'ընծայէ. ըլրոց վրայ է քաղաքն, բուսականութիւնը ճոխ, որով կանաչութեան մէջ ընկղմած կ'երևի, վայելչաձև և նախշուն զանգակատունք գեղեցիկ կերպով աստի և անտի 'ի վեր կ'ամրառնան, քաղաքին լայն և դարուվար սալաշաղկներն՝ օձաձև կ'երևան, և այլ վիթխարի շէնքերն իբր 'ի մանրանկարի կը պատկերանան: Ըչմարտապէս վիթխարի ասելու կ'արժէ մեծ և լայնանիստ համալսարանն՝ իւր պարտիզաւ, որ